

L'AIGUA, PELS SEUS VALORS ECOLÒGICS I SOCIALS, ÉS MÉS QUE UN RECURS, ÉS UN PATRIMONI NATURAL IMPRESCINDIBLE QUE CAL PRESERVAR.

La Directiva Marc de l'Aigua (DMA) és l'instrument -d'aplicació obligada als estats membres de la Unió Europea- per transformar la «nova cultura de l'aigua» en una política concreta que combini un subministrament i un ús racional de l'aigua.

L'any 2015 és la data en què la Unió Europea obliga als estats membres a recuperar el bon estat ecològic de tots els rius europeus. Això implica assolir uns cabals ecològics i amb aigua de qualitat, i a Catalunya som encara molt lluny d'aquests objectius.

3. LA CONTAMINACIÓ PER PURINS PROVINENT DE LA RAMADERIA INTENSIVA

Els grups conservacionistes de la comarca d'Osona atribueixen el problema "a un model de ramaderia industrial que no internalitza els costos socials ni ambientals, i que concentra al territori quantitats ingents de bestiar". El Grup de Defensa del Ter reclama una agricultura i una ramaderia de proximitat, ecològica i respectuosa amb el medi ambient, ja que "de cap manera es pot permetre que la cobdícia d'uns quants continuï fent malbé el patrimoni, la salut i el benestar de tothom".

4. PRESSIÓ URBANÍSTICA AL BAIX LLOBREGAT

Aquest territori té 700.000 habitants i és la zona més densament ocupada per infraestructures de tot l'estat.

Amb molta dificultat han pogut arribat als nostres dies zones com el Parc Agrari i els espais naturals del Delta del Llobregat, que compten amb una biodiversitat única a Catalunya. El delta acull, ni més ni menys que 20 hàbitats naturals considerats d'interès comunitari, on viuen més de 360

espècies d'aus, algunes en perill d'extinció. L'aigua és la vida més que enlloc en aquesta zona humida, i depen d'un aquífer d'aigua dolça que té problemes de recarrega degut a la impermeabilització pel ciment.

MAPA DE L'AIGUA A CATALUNYA

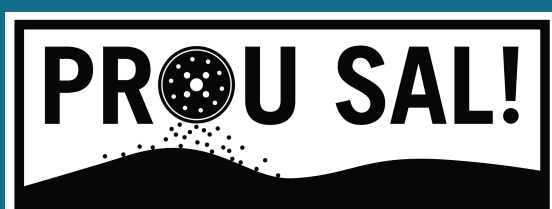
Ebre 5

2 Llobregat

Besòs 1

4

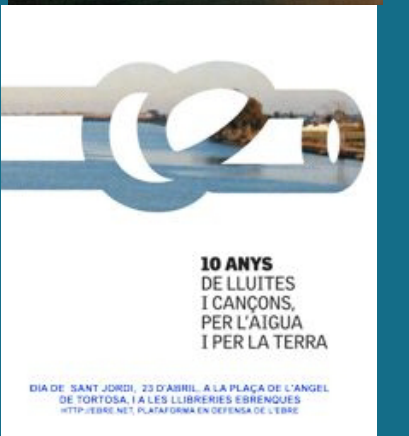
3 Ter

5. LA REGRESSIÓ DEL DELTA DE L'EBRE: CABAL ECOLÒGIC?

"L'aigua del riu no solament alimenta els arrossars, sinó que també nodreix la pesca i els viviers de marisc, i també crea les platges. El riu és una autèntica artèria de vida per a tot el territori." (Ramon Carles, aquícultor)

La meitat dels espais naturals protegits al delta de l'Ebre podrien quedar malmesos durant aquest mateix segle, a causa del canvi climàtic. Després de les grans lluites amb ampli recolzament social, petits transvasaments encoberts amb l'excusa del regadiu tornen a amenaçar el cabal de l'Ebre.

1. EL BESÒS I L'ABASTAMENT D'AIGUA A BARCELONA

Històricament, bona part de la ciutat de Barcelona s'ha proveït de les aigües del Besòs. No obstant això, la industrialització dels anys 1960 i 1970 va comportar un impacte devastador per a la seva qualitat. La situació va arribar a ser tan greu que el jutge José María Merlos va absoldre a dos industrials acusats de delictes ecològics per considerar que "encara que s'ha demostrat l'existència d'abocaments il·legals, la contaminació no va causar danys concrets perquè el riu Besòs ja està biològicament mort".

Ecologistes en Acció lluita, des de fa temps, pel bon estat ecològic del Besòs, perquè els seus aquífers tornin a garantir el proveïment de Barcelona i per la seva adequada recarrega mitjançant els afluents de les depuradores de la conca.

2. CONTAMINACIÓ PER MINERIA: LES MINES DE POTASA DEL BAGÈS

Les mines de potasa de la comarca del Bages empen a més de mil persones, però diàriament deixen sobre la terra, sense protecció, unes cinc mil tones de deixalles (bàsicament, sal). Aquestes muntanyes de residus es filtren al subsòl i es dissolen en tots els rius, fonts i aigües subterrànies. Aquesta forma d'actuar ha deixat al poble de Sallent sense aigua potable. Això, encara que és molt greu, no és el pitjor: aquestes deixalles salines salinitzen el riu Llobregat, d'on es proveeix la meitat de la població de Barcelona. La salinització del riu Llobregat és tan greu que, en alguns trams de riu, la proporció de sal és cinc vegades superior a la de l'aigua del mar!

Una veritat incòmoda a casa nostra: una multinacional israeliana que, amb el xantatge dels llocs de treball dels miners, hipoteca l'aigua de quatre milions de catalans i exigeix importants subvencions públiques per reduir els efectes sense aturar les seves causes.